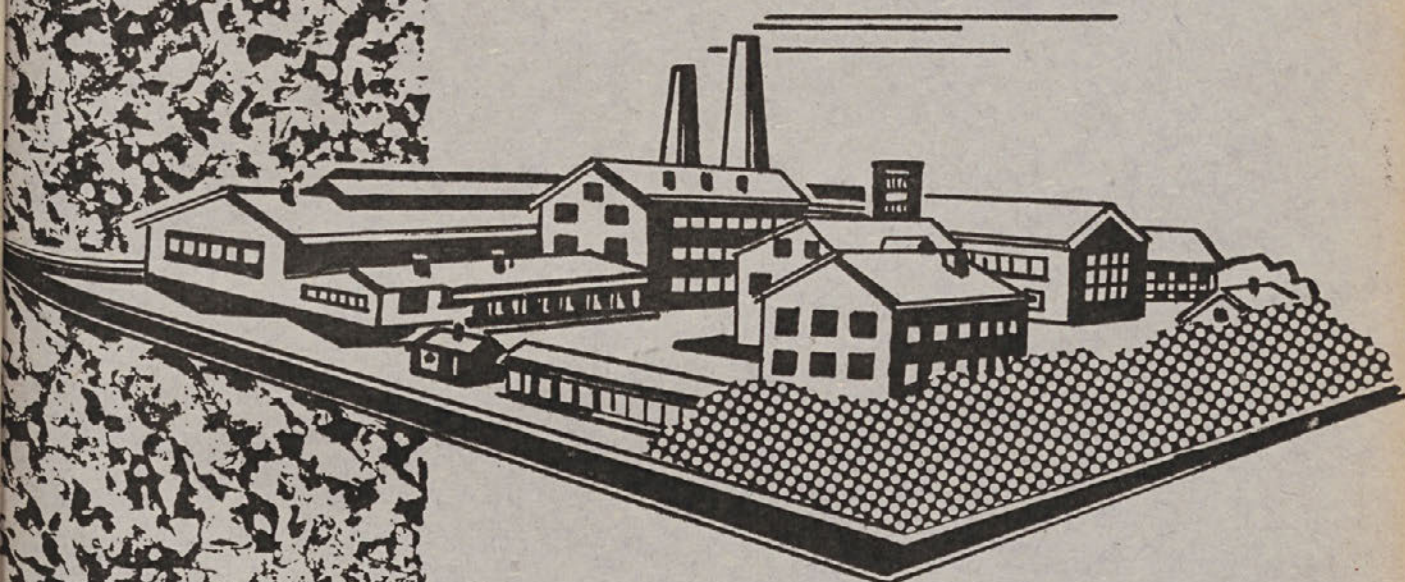

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE • CELJE

LIBOJE

Ljubljana

L. 5 ŠT. 12

1961

OB DNEVU REPUBLIKE

18 let je minilo od zgodovinskega dneva III. zasedanja AVNOJ, ko so bili v Jajcu položeni temelji nove Jugoslavije in že 2 leti nato so narodi Jugoslavije praznovali prvič ta dan kot rojstvo nove federativne republike v svobodi, ki so si jo priborili v težki borbi proti okupatorju in domačim izdajalcem.

Letos, ko praznujemo ta veliki dan, ki sovpada v 20-letnico vstaje naših narodov, lahko s ponosom gledamo na prehojeno pot in sadove našega dela za dobro vseh naših narodov. Bila je to dolga pot za obnovo porušene domovine, boj za izgraditev socializma. Kljub zaprekam, ki so stale na tej poti, smo z zaupanjem sledili našemu vodstvu, ki nas vodi v borbi h končnemu cilju.

Kot je herojska borba naših narodov vzgled vsem majhnim in zatiranim narodom, ki se drug za drugim otresajo suženjstva, tako je tudi naša povojna borba za izgraditev socializma lahko vzgled vsem tistim, ki so klonili pod pritiskom te ali one velcsile. Z umnim vodstvom naše notranje in zunanje politike smo se uvrstili med najnaprednejše in najuglednejše države. Zaradi dosledne neblokvske politike našega vodstva je ravno našo državo doletela čast, da je bila prireditelji-

ca konference neblokiovskih držav. V času beograjske konference je svet prisluhnil zgodovinskim govorom voditeljev neblokiovskih držav, ki so si bili enotni v tem, da le mir in sožitje med narodi lahko prineseta boljše življenje vsemu človeštvu. Zato podpiramo vse napredno človeštvo v borbi za mir, ki je ogrožen z brezglavo naglico atomske oborožitve. Podpiramo vse majhne in zatirane narode v njihovi borbi za osamosvojitve ter ostro obsojamo nečloveško ravnanje zahodnih imperialistov z borci za svobodo svojih podjarmljenih dežel.

Uspehi v času borbe in povojne graditve nas ne bodo uspavali. Strnjeni okrog našega vodstva bomo izvrševali naloge, ki so pred nami, da bomo lahko ob vsakem naslednjem dnevu republike dodali nove uspehe, da bomo ob tem našem velikem dnevu vsi istih misli:

Nej živi naša socialistična domovina!
Nej živi voditelj in učitelj naših narodov tov. Tito!

M. Z.

NAŠE PERSPEKTIVE V NOVIH POGOJIH GOSPODARJENJA

/po referatu na polletni sind. konferenci/

Novi gospodarski sistem, ki je stopil z letošnjim letom v veljavo in se še stalno dopoljuje z dodatnimi predpisi, res ni nov samo po besedah, marveč dejansko predstavlja nekaj povsem novega in drugačnega od sistemov, ki smo jih doslej imeli. Novi gospodarski sistem postavlja pred dejstvo vse gospodarske organizacije, da se postavijo na lastne noge in da do maksimuma izkoristijo vse svoje ekonomske zmogljivosti in notranjo rezervo.

Kaj se prvi postaviti se na lastne noge?
Porabiti toliko, kolikor inas sam in to čim bolj smotrno, čim bolj gospodarsko. Obrniti se k samemu sebi in v boljšem gospodarjenju, v racionalizacijah, mehanizaciji in boljši organizaciji dela najti možnosti za izboljšanje materialnega stanja.

V prejšnjih letih je družba delila pretežni del sredstev za investicije in obratna sredstva iz centralnih investicijskih skladov. Danes smo z vseni temi potrebnimi vezani le na lastna sredstva, saj se krediti le še dajejo samo za posebne namene. Za nas je to precejšen udarec, saj smo računali pri rekonstrukciji tovarne na precejšna sredstva iz družbenih investicijskih skladov. Ti ukrepi v kreditiranju in nove težje razmere na trgu zahtevajo določeno revizijo naših koncepcij, glede naše bodoče rekonstrukcije in investicij sploh, prav tako pa tudi glede naših bodočih proizvodnih programov. Današnja konferenca naj bi po teh vprašanjih zavzela stališča, ki bodo nato napotila za nadaljnje delo vseh organov v podjetju.

Rekonstrukcija podjetja in stalno večanje naše materialne baze mora ostati naša glavna naloga. Zamenjarjenje obnove obstoječih proizvodnih kapacitet in ne vsaj minimalna vlaganja v razširjeno reprodukcijo, nujno poljejo ne samo v stagnacijo, temveč v nazadovanje podjetja.

V novih razmerah pa bomo prisiljeni rekonstrukcijo podaljšati na več etap in podetap, kar bo trajalo nekaj let. V preteklem in letošnjem letu smo rešili tisto najbolj perečo točko v podjetju, zaradi katerih je celotna proizvodnja visela stalno na niti. Zato izgradnja nove predorne peči in nabava najnujnejših strojev v gnoti, strugarni itd. predstavljajo za naše razmere več, kot bi se to dalo sklepati na prvi pogled, ali pa skozi prizmo dejanske vrednosti, ki je bila v njih vložena. Dotrajanost teh proizvodnih naprav je visela nad nami že nekaj let in stalno grozila, da pride do zastoja celotne proizvodnje.

Investicijski program za prihodnje leto je pod vplivom nujnega vlaganja precejšnih sredstev v obratna sredstva sorazmerno ozek. Rešuje pa še tisto najbolj kritična področja proizvodnje, ki so nam ostala nerešena. Takšen je primer z električno dekorno pečjo. To bo po vrednosti največja investicija, katero nameravamo izvršiti v prihodnjem letu, saj nam bo bistveno popravila našo rentabilnost.

Rešitev naših ekonomskih problemov je v čimvečjem obsegu dekoriranega blaga. Pri obstoječi dekorni peči pa je večji napredek v kvantitativnem in kvalitativnem pogledu skoraj nemogoče doseči.

Nujna je ureditev oddelka proizvodnje lošča, skladišča in sušilnice modelov za livarno, nabava mešalca za šamotni oddelek, zamenjava vozil v avtoparku itd.

Več pozornosti kot doslej bo posvečenih raznim transportnim vozičkom, prikladnejšim delovnim pulcom in nizan, s čimer bo mogoče znatno olajšati delo in povečati storilnost na številnih delovnih nestih.

Veliko več pozornosti kot doslej moramo posvetiti racionalizaciji in drobnim tehničnim izpopolnitvam. To področje je bilo do sedaj vse preveč zapostavljeno in neizkoriščeno. Pravilnik o tem je v pripravi in mora dati tej dejavnosti tisto mesto v tovarni, ki ga zasluži. Dostikrat lahko nanjše racionalizacije, vezane z minimalnimi finančnimi sredstvi, dajo velik ekonomski efekt. Ravno v naši tovarni je izredno veliko možnosti, da velik del kolektiva sodeluje v izpopolnjevanju delovnega procesa s svojimi racionalizatorskimi predlogi. Organi upravljanja pa bodo morali dati takim ljudem vso moralno in materialno priznanje.

Brez dvoma je še vrsta drugih potreb po investicijah, na žalost pa nam večjih investicijskih vlaganj v prihodnjem letu razpoložljiva sredstva ne dovoljujejo.

Izvedba tudi takega minimalnega investicijskega programa pa bo bistveno prispevala k izboljšanju našega ekonomskega stanja.

V zadnjem času opažano na trgu zaradi povečane ponudbe uvoženega blaga in blaga domačih konkurentov določeno - za nas negativne spremembe. Potrošniki postajajo vse bolj občutljivi za kvaliteto, večajo se zahteve po širšem asortimanu, trgovska podjetja pa zahtevajo vedno boljše prodajne kondicije. Čeprav že doslej nismo bili gluhi za potrebe in zahteve trga, bomo v bodoče analizen trga in glasu potrošnikov morali posvetiti še več pozornosti kot doslej. Ne bodo pa dovolj samo analize, narveč bo nujno, da našo proizvodnjo organiziramo tako, da jo bomo sposobni v kratkem času preorientirati in prilagoditi zahtevan trga. Ta koncepcija je v nasprotju s stališči, ki smo jih imeli še pred nedavnim. Takrat smo ugotavljali, da je z vidika kontinuirane proizvodnje naš asortiman preširok, da bi ga bilo treba zožiti itd. Brez dvoma bi pri ožjen asortimanu dosegli večjo storilnost in večjo kontinuiteto v proizvodnji. Na žalost pa je taka rešitev dvorezen meč. Prodaja je zadnja faza proizvodnje in nobene koristi ni od visoke produktivnosti, če blago ostane v skladišču. Zato je nujno, da se v tem pogledu izogibamo vsaki skrajnosti in da budno sledimo razvoju tržne situacije ter se njej prilagajamo.

Nujno je, da ob tej priliki osvetlimo problem kvalitete naše proizvodnje. Problem moramo deliti na dva dela, in sicer na problem kvalitete izdelave ter na problem kvalitete naše črepinje. Vse do nedavnega problem kvalitete izdelave na trgu ni bil posebno pereč in ga zato tudi ni interno v tovarni nismo postavljali v ostrejši obliki. Danes pa so razmere druge in zato nino tega ne smemo več. Zato je vsako upiranje po zahtevi po kvalitetnem delu, naj si bo to v strugarni, livarni, slikarni ali kjerkoli odveč. To ni zahteva posameznika temveč je to zahteva trga in naš skupni problem, ki ga moramo rešiti do kraja v najkrajšem času.

Problem kvalitete naše črepinje je star problem, o katerem se je razpravljalo v podjetju že pred desetletji in se ga do danes ni rešilo. Mogoče zato, ker se vprašanje kvalitete črepinje vse doslej ni pojavljalo v tako pereči obliki, kot se danes in mogoče tudi zato, ker ni bilo na razpolago peči, ki bi gotovo vzdržala višjo temperaturo. Danes pa postaja vse bolj jasno, da je pred nami nujen premik iz naše sedanje močno porozne in pri nizki temperaturi žgane črepinje na močnejšo, višje žgano in manj porozno črepinjo. To je nujno zaradi zahtev tržišča in zato, da se rešimo iz večnih problemov, ki se pojavljajo pri nizko žganih črepinjah vsak čas. Nujno je, da pobegnemo iz področja lesnic, odlaganja lošča in sličnih pojavov. Zato je na tem področju nujen takle program:

- gnota "mekke kačenine" iz domačih surovin, katere je trenutno v proizvodnji in za katero smo se morali odločiti zaradi odpovedanih dobav češke glince, je v zadnjih dneh doživela določene dopolnitve in spremembe. Verjetno bodo določene manjše spremembe še potrebne, nenim pa, da bo proces prilagajanja nove gnote lahko gotov do novega leta in s tehnološkega vidika zagotovljena redna proizvodnja za prihodnje leto.

- za to je nujno, da se del razpoložljivega tehničnega kadra posveti sestavi gnote "trde kmenine", katere bo žgana pri višji temperaturi, po možnosti brez glinice ali s čim nanj (zaradi cene), katere bo imela občutno manjšo poroznost, kot je ima današnja "mekha kmenina" in gnota, iz katere proizvajamo vaze in slične predmete.

Laboratorijski in polindustrijski poskusi na tej novi gnoti, katere mora imeti vse lastnosti dobre industrijske gnote, t.j. črepinja mora biti bela, imeti mora primerno livnost, sposobnost oblikovanja itd., morajo biti gotovi do konca prihodnjega leta, tako da bo v letu 1963 že proizvodnja stekla z novo gnoto.

- po uvedbi nove gnote v proizvodnjo naj bi se del tehničnega kadra posvetil poskusom na proizvodnji "Vitreousa". Težko je naureč predvidevati, kako se bodo razmere na trgu pod pogoji precejšnjega uvoza in stalnega večanja proizvodnje v konkurenčnih tovarnah razvijale.
- posebno in za nas izredno važno je področje barvnih loščev, umetnih loščev, barvanih celih ploskev itd. Določena uspeha smo v zadnjem času dosegli tudi na tem področju, vendar to še zdaleč ni tisto, kar se na tem področju do doseči. Niti tehnična, niti komercialna služba podjetja temu področju ni posvetila toliko pozornosti, kolikor je zasluži. Z intenzivnejšim delom na tem področju lahko v kratkem času bistveno vplivamo na izboljšanje našega finančnega stanja.

Nujno je, da se ob tej priliki ustavimo še pri nekaterih problemih, ki nas tarejo.

Zelo dobro poznan je nivo osebnih prejemkov. Čeprav so v devetih mesecih izplačani neto osebni prejemki, v primerjavi s povprečjem v lanskem letu za 25% višji in smo s tem dosegli povprečno mesečno izplačilo 20.518.- din na zaposlenega, postaja ta problem vedno bolj pereč. Res je, da so nam letošnje težave v proizvodnji povzročile precej izpada proizvodnje, vendar pa je res tudi to, da bi ta izpad, v kolikor ga ne bi bilo, nivo osebnih prejemkov ne povečal niti za 10%.

Razumljivo je, da tudi ta odstotek ni za podcenjevanje in da bi v tem primeru problem ne bil tako zelo pereč, kot je danes. Problem bi pa kljub temu bil tu in terjal svojo rešitev. Ta problem glede na našo nizko rentabilnost, stanje pogonskih sredstev, predpisov o evidenci in kontroli cen ter stanjem na trgu ni enostaven in rešitev ni lahka. Ne moremo pa ostati samo pri tej ugotovitvi, temveč je nujno, da ukrenemo vse, kar je mogoče ukreniti, da se problem, če že ne reši, pa vsaj omili. Menim, da je v trenutno dani situaciji možno reševanje tega problema v naslednjih okvirih:

- odprava prekomernih iznečkov v proizvodnji in čimvečja štednja z vsami surovinami, materiali in energijo;
- vložiti vse napore v to, da se obstoječe kapacitete čimbolj izkoriščajo;

- pospeševati in povečati predvsem tisto proizvodnjo, t.j. tisti asertiman, pri katerem je večji zaslužek in je po njen povpraševanje;
- stroške investicijskega vzdrževanja za prihodnje leto zmanjšati na minimalni možni znesek;
- proučiti ali bi bilo brez večje škode za osnovno dejavnost podjetja možno znižati ali prenesti v osnovno dejavnost del zaposlenih v režijskih obratih;
- pristojnim organom predložiti predlog za zvišanje cen tistih izdelkov, za katere smo gotovi, da jih bo mogoče plosirati na trgu tudi po višjih cenah.

Izredni problem so obratna sredstva. Spremembe, nastale v lanskem letu na področju kreditiranja obratnih sredstev, so nas precej prizadele, še bolj pa nas je prizadelo in nas še neredno plačevanje faktur naših kupcev. Na žalost se glede izterjatve skoraj ne da storiti več, kot smo storili. Imamo pa še precejšnje rezerve obratnih sredstev v zalogah materiala v tovarni. Čeprav smo o teh zalogah o odnosu do naročanja materiala in do obratnih sredstev sploh veliko razpravljali. Imam pa vtis, da se ta odnos v bistvu še ni prav nič spremenil. Velik del tistih, ki imajo opravka s tem področjem, še vedno gleda na obratna sredstva tako, kot da imamo v banki na razpologo sredstev, kolikor hočemo.

Naslednji problem je vprašanje odnosa do organizacije poslovanja, t.j. takozvane tehnološke discipline in voznega reda v proizvodnji.

Pred dobrimi dvema leti smo si na sindikalni letni konferenci zadali nalogo, da bomo delali na tem, da iz naše tovarne, v kateri še prevladuje obrtni način proizvodnje, razvijemo tovarno z industrijsko organizirano proizvodnjo. Ko smo si zadali to nalogo, smo se zavedali, da je to dolgi proces, vezan z investicijskimi vlogami in s preobrazbo našega gledanja na proizvodnjo.

Kaj je bistvo sodobne industrijsko organizirane proizvodnje?

Po fazah točno določeni delovni proces, ki se dosledno izvajajo. Le tako izvajanje način proizvodnje lahko zagotovi kontinuirano in kvalitativno proizvodnjo, visoko storilnost in visoko zaslužke. Kako pa je s temi stvarmi pri nas? Tako, kot ne bi smelo biti. Marsikje manjka doslednost v izvajanju tehnološkega procesa, vozni redi v proizvodnji so pomanjkljivi, še vedno se najdejo taki člani kolektiva, ki jim je prav vseeno, kako je delo opravljeno itd.

Nekaj posebnega je odnos do izboljšav tehnološkega procesa.

Vsaka sprememba, pa čeprav pozitivna za posameznika, v enoti in za ekonomsko enoto kot celoto skoraj vedno naleti na odpor. Menim, da te stvari niso v skladu z nalogo, ki smo si jo zadali in da na ta način pot do našega cilja le zavlačujemo. Res imamo še veliko starih strojev, veliko nam jih še tudi manjka, vendar stroje počasi obnavljamo in nabavljamo nove. Zato postaja bolj zaskrbljujoče zastarelo gledanje na

organizacijo proizvodnje in še to celo od nekaterih vodilnih kadrov. Vsakdo, ki je na katerem koli vodilnem mestu, se mora vedno zavedati, da živimo v času izredno pestrega razvoja in da je temu razvoju treba slediti. Zato je nujno, da se stalno učimo in rastemo z razvojem tehnike, ekonomike in naše družbe.

Do neke mere problematično postaja v zadnjem času vprašanje medsebojnih odnosov. Tu in tam prihaja do prepirsov, nesoglasij, podtikanj, grupiranj in sličnega. Te stvari so sigurno nezdružive, v kolikor se razvijajo izven okvira normalne in zdrave kritike. Naša tovarna je imela ravno zaradi takšnih pojavov v preteklosti veliko škode. Zato bo naša skupna naloga, da take pojave pravočasno zatremo.

Številni in težki so naši problemi in napačno bi delali, če bi jih podcenjevali. Ni pa nerešljivih problemov za kolektiv, ki se jih zaveda in jih sistematično ter složno rešuje.

F.T.

S K L E P I

polletne konference sindikalne podružnice Keranične ind.
Liboje

1. Konferenca ugotavlja, da je decentralizacija samoupravljanja izražena v formiranju ekonomskih enot, svetov ekonomskih enot in decentralizacija političnih organizacij v podjetju pospešila proces spreminjanja proizvajalcev v upravljalce.

Naloga vseh političnih organizacij v podjetju, zlasti pa sindikalne organizacije je, da proces spreminjanja proizvajalcev v upravljalce budno spremlja in po svojem političnem delovanju, izobrazbi, predavanjih in s sestanki dviga zavest proizvajalca - upravljalca.

2. Konferenca ugotavlja, da sveti EE ne smejo predstavljati zaprtih oblik sicer razširjenega delavskega upravljanja, temveč morajo sklepi svetov EE predstavljati kolektivno voljo vseh članov EE. Zato je nujno v bodoče še bolj pospeševati razpravo o problematiki na zboru volivcev ekonomskih enot. To velja predvsem za številčne močnejše ekonomske enote. Pri manjših ekonomskih enotah pa bo potrebno še proučiti, ali ne bi kazalo zmanjšati število članov svetov zaradi operativnosti.

Že dosedanje praksa kaže, da so sveti EE pomembnejši v operativnosti nalog, ki jih inajo, in bodoči razvoj bo verjetno pokazal, da naj inajo sveti EE približno vlogo tovarniškega upravnega odbora, konferenca kolektiva EE pa vlogo delavskega sveta.

3. Konferenca meni, da je nujno proučiti realnost obstoja 11 ekonomskih enot v podjetju. Obračuni zadnjih mesecev kažejo na realnost zamisli o združitvi nekaterih številčno in ekonomsko slabejših EE s sorodnimi in močnejšimi enotami.
4. Sprejeti pravilnik o svetih EE določa okvir pravic in dolžnosti svetov EE. Praksa preteklih mesecev pa kaže, da je v najbližnji bodočnosti potrebno prenesti še vrsto pristojnosti na svete EE in konference kolektiva EE.

Konferenca meni, naj pri tem velja pravilo, da naj sveti EE in konference kolektiva EE rešujejo vse, kar se tiče notranjega življenja EE.
5. Konferenca ugotavlja, da sindikalni pododbori v dosedanjem delu žal niso odigrali tiste vloge, ki jim je namenjena.
6. Konferenca ugotavlja, da sindikalni pododbori niso žal v celoti izpolnili nalog, ki se pred njih postavljajo. Ta ugotovitev velja predvsem za pododbore v šibkejših EE. Zato je nujno, da se v delo sindikalnih pododborov v bodoče vnese več sistematičnega dela, ki naj bo usmerjeno predvsem na pomoč pri delu svetov EE.
7. Še več pozornosti kot doslej je treba posvetiti uveljavljanju mladine v družbenih organizacijah podjetja. Velike naloge, ki se postavljajo pred organizacije v podjetju in pred podjetje kot celoto, bo mogoče uspešno reševati le s polno pomočjo mladine.
8. Konferenca ugotavlja, da interesi posameznih EE niso vedno istovetni z interesi celotnega podjetja. Dolžnost celotnega kolektiva je, da se že v začetku preprečujejo sebični interesi posameznih EE, ki bi lahko imeli negativne posledice za celotno ekonomiko podjetja. Tudi v decentraliziranem gospodarjenju v podjetju ne smemo pozabiti na skupni interes podjetja.
9. V decentraliziranem vodenju in upravljanju postajajo vedno bolj pomembni medsebojni odnosi. To velja za odnose med ekonomskimi enotami, med posameznimi proizvodnimi skupinami ter sploh za vzdušje v tovarni. Vse družbene organizacije v podjetju morajo temu vprašanju posvetiti kar največ pozornosti, kajti primerni ali neprimerni odnosi v podjetju lahko bistveno vplivajo v pozitivnem ali negativnem smislu na gospodarjenje v podjetju.
10. Konferenca meni, da že sprejete obveze na račun investicij in zastarelost velikega dela proizvodnih naprav vsiljuje sklep, da se pretežni del razpoložljivih investicijskih sredstev kanalizira v gospodarske investicije.
11. Konferenca odobrava predlagani investicijski program za leto 1962 ter predlagana načela glede bodočega investiranja. Prav tako se strinja s predlogom in programom dela za izboljšanje in napredek tehnološkega procesa s programom nivoja reševanja osebnih prejemkov ter s tem, da je v bodoče potrebno posvečati več skrbi organizaciji izvajanja raznih racionalizacij in tehničnih izpopolnitev v tehnološkem procesu.

12. Konferenca ugotavlja, da je sedanje stanje zdravstvene službe v Libojah skoraj nevzdržno ter ni več v skladu z načeli o skrbi za človeka. Vodstvo podjetja naj pri pristojnih organih pokrene vse, kar je mogoče, da se za Liboje zagotovi redni zdravnik in prepotrebna zdravstvena preventivna služba.

Komisija za sestavo
sklepov

NEKAJ MISLI O UTRJEVANJU IN RAZŠIRJANJU DELAVSKEGA SAMOUPRAVLJANJA

Na naši polletni sindikalni konferenci smo nekako analizirali dosedanje negativne in pozitivne momente, ki so se pojavili pri decentralizaciji delavskega samoupravljanja z organizacijo EE.

Žal na konferenci ni bila zadovoljiva udeležba, kot smo pričakovali. Konferenca se celo niso udeležili predsedniki EEnjih vodje. Konferenca je vsekakor bila zelo pozitivna, saj je bil njen namen analizirati dosedanje delo in dati tudi perspektive za nadaljnje delo v kolektivu. Če se pa nekateri za te osnovne stvari ne zanimajo, potem pa res ne moremo razumeti, kakšno naj bi bilo naše gospodarjenje in vloga proizvajalcev v svetih EE.

Spričo tega se mi zdi le potrebno, da omenim v našen listu nekatere ugotovitve v zvezi utrjevanja in razširjanja delavskega samoupravljanja

v naših EE.

Prav gotovo je, da smo z ustanavljanjem EE napravili tudi nekatere napake. Osnovna napaka se nam zdi v tem, da imamo v našen podjetju preveč EE, ki gospodarsko niso dovolj uspešne. Pri takih EE zelo hitro vplivajo povečani stroški na osebni dohodek, na drugi strani se pa pokaže, da se EE stroškov ne more izogniti. Z združitvijo bi ta nasprotja odpadla.

Potrebno bi bila tudi združitev EE, ki imajo sorodni delovni proces in so s svojim delom tesno povezane. Kot konkreten primer navajam združitev EE strugarna, gnota livarna in modelarna. Po svojstvu dela so te EE takšne, da so druga brez druge nemogoče: ako ni gnote, ni izdelkov, ako ni zadosti nedelov, nastane zopet zastoj v livarni ali strugarni, s tem pa seveda trpi celotni kolektiv, česar EE ne smejo v svojem gospodarjenju pozabljati.

Na konferenci smo razpravljali tudi o izvajanju sklepov svetov EE in mnenje je takšno, da bi za izvedbo sklepov bil odgovoren šef EE, ki bi bil dolžan, da o izvrševanju sklepov poroča na naslednji seji sveta EE. S tem bi se odstranile napake, da bi

svet EE dajal določene naloge, bodisi drugi EE ali pa posameznin članom kolektiva. Šef EE bi imel osnovno nalogo, da skrbi za izvrševanje sklepov, ki so za rešitev nekega problema odločilni.

Kar se tiče pravic in dolžnosti svetov EE, se bodo pravice v bodoče dajale v večji meri v odločanje EE in njihovim svetom. Vse probleme, ki se nanašajo na notranje življenje EE, naj bi reševali njihovi sveti, centralni DS pa bi v bodoče reševal le tiste probleme, ki bodo še nadalje ostali zaradi nujnosti gospodarjenja celotnega kolektiva kot kompetenca DS.

S tem bi EE in njihovi sveti imeli več pravic, bodisi v odpuščenju in sprejemanju delavcev, pri odločanju same razdelitve osebnega dohodka (revidiranje postavljenih norm in delitev nagrad), urejevanje potreb zaščitnih sredstev itd., skratka področje delavskega samoupravljanja se bo še nadalje širilo na neposrednega proizvajalca.

Da bi bili vsem tem nalogam kos, bo treba, da se bodo člani EE in svetov bolj poglobljali v upravljanje.

S tem v zvezi je bil sklep IO sindikalne podružnice, da se v zinskem času organizirajo predavanja o temah, ki naj bi naše upravljalce usposobila v upravljanju. Tako bodo naša predavanja namenjena izključno samoupravljanju v podjetjih.

Pri vsem tem bodo morali sindikalni pododbori politično sodelovati, ineti več sestankov, o sklepih signalizirati IO in pomagati svetom v EE, da bodo ti sveti resnični gospodarji v EE.

Prav bi bilo, da bi se v našem tovarniškem časopisu oglasili tudi tisti iz svetov EE, ki gospodarijo, kaj se jim ne zdi pravilno, kako so vplivali na izboljšanje v gospodarjenju EE.

Ne bi želel, da filozofiram, pač pa, da bi o teh vprašanjih, ki sem jih navedel, razpravljali sindikalni pododbori in sveti EE in dali na te predloge svoja mnenja, ker edino tako, da izmenjevano misli in da vsi zastopamo eno gledišče, bo imelo naše upravljanje in gospodarjenje svoj uspeh.

D. Šuler

STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE

Velikanski napredek industrije, kakor tudi ostale dejavnosti po vojni neusmiljeno terja tudi od naše industrije, da gre v korak z njo, v nasprotnem primeru pa lahko samo nazaduje. Tudi pred našo tovarno se postavljajo vedno večje zahteve po kakovosti proizvodov ne samo po zakonskih predpisih, kar se odraža v obliki raznih dajatev, marveč nas v to silita tudi trg in konkurenca.

Iz teh in še drugih razlogov so delovne naloge posebno za nekatere ljudi vsak dan težje in bolj komplicirane. Podjetje vedno bolj jasno prihaja do zaključka, da je treba imeti na delovnih mestih, kjer se zahteva posebno visoka kvaliteta izdelkov, in na delovnih mestih mojstra in vodje oddelkov visoko strokovno izobražene ljudi. Več tovarišev, ki delajo na omenjenih delovnih mestih, so že tudi sami spoznali, da je njihovo znanje prešibko, če ga primerjajo s svojimi nalogami.

Pred desetimi leti je naša tovarna organizirala tečaj za visokokvalificirane delavce, katerega pa je na žalost obiskovalo premalo ljudi. Še slabše pa je to, da so vsi tisti, ki so takrat napravili izpit za visokokvalificiranega delavca, že odšli v pokoj.

Z Delavsko univerzo Žalec smo se dogovorili, da bi se tečaj za visokokvalificirane delavce zopet organiziral. Številčni rezultat prvih prijavljencev je zadovoljiv, saj se je v dveh dneh prijavilo 19 ljudi. Mnogo premalo pa se je prijavilo mojstrov in vodij oddelkov. Zato bo nujno potrebno, da uprava podjetja tem tovarišem odločno pove svoje mnenje in zahteva od njih izpopolnitev znanja, ali pa jih bodo zamenjali tisti tovariši, ki bodo sedaj napravili izpit za visokokvalificiranega delavca.

Tečaj se bo predvidoma pričel v mesecu januarju in bo trajal pet mesecev po 3 x na teden. Pogoji za vpis še niso povsem razčiščeni, zato naj se prijavi vsakdo, ki želi obiskovati tečaj.

F. Oblak

ZAKAJ IN ZATO

Kontinuiranost problemov je splošno poznana stvar, ki spremlja vsako pa še tako popolno industrijo, je pa toliko bolj poudarjena prav v silikatni industriji, še toliko bolj pa v industriji izdelkov s porozno črepinjo.

Anomalije, ki nastajajo v naši tovarni, so prav lep primer, kakšne težave lahko nastanejo pri masovni produkciji fayance. Harris kontra odpadanju lošča je tipičen primer, ki teži našo tovarno, kar je vsem znano, a teži tudi vse tovrstno industrijo na svetu. Iz tega problema, ki limitira iz ene skrajnosti v drugo pa izvira več manjših, a prav tako važnih, ki zahtevajo kar se da hitre ukrepe. Ekscitirano stanje v produkciji, če ga povežemo še s spremembami v notranji organizaciji in z načinom dela, kot je to uvedba EE, z manjšimi krizami na tržišču, ki je vedno zahtevnejše, kar se tiče kvalitete, pa dodamo še en udarec že tako načeti morali v kolektivu. Kot je enotnost kolektiva važen faktor za uspešno delo, ravno tako je tudi res, da se vsaki spremembi, ki nastane v okviru tovarne kolektiv približuje več ali manj resignirano in z nezaupanjem. Proti vsaki demoralizaciji in resignaciji pa se mora boriti kolektiv sam začnši pri posamezniku, ki pa si

mora dobiti jasno sliko o stvari, proti kateri in za katero se bojuje. Nepoznavanje stvari, ki so za kolektiv nove, pa največkrat sproži val reakcije. Tukaj je dolžnost kompetentnih, da stvari razjasnijo, eventualne nepravilnosti odstranijo in idejo s pomočjo celotnega kolektiva uveljavijo v življenju.

EE slikarna je tudi začela čutiti spremembe, ki pa jih sprejemajo člani kolektiva prav individualno, a le deloma kolektivno. Za notranja nesoglasja osebne narave, odnos delavca proti sodelavcu je kar najmanj primeren za uspešno delo, ki nam ga nalaga ustanovitev EE. Tendenciozne in le deloma opravičljive so borbe za boljše delovna mesta. Izboljšanje osebnih dohodkov naj se izraža v večji produktivnosti, verzanosti na delovnem mestu in želji za boljše kvaliteto, ne pa povsem a priori na kvalifikacije. Kvalifikacija je tako nekako kot obeceda: če znaš pisati, še ni rečeno, da si Cankar.

Ker je situacija v tovarni omejevala redno dobavljanje produktov za dekoracijo, se je s tem zmanjšala potreba po ljudeh, da je nastal precejšen prebitok ljudi v slikarni. Rešitev, da smo nekaj ljudi deli v druge oddelke, je bila nujna. Stanje je začasno in bo verjetno trajalo do nabave nove električne dekorne peči, ki je v perspektivi za drugo leto. Za to peč pa moramo biti pripravljeni, ker je kapacitativno 3 - 4 krat močnejša od naše sedanje.

Če gledano splošno ali samo EE slikarno, bi lahko veljal za to situacijo prirejen Arhimedov izrek: Dajte mi podporo in dovolj dolg vzvod, pa vam dvignem Zenljo". Če v "enačbi" vzenemo za podporo strokovno vodstvo, kot vzvod složni kolektiv, nam Zenlja predstavlja standard, ki si ga bomo sami dvignili in tudi uživali.

Z IV

OBČNI ZBOR "SVOBODE"

Dne 18.11.1961 je bil 10. redni občni zbor DED "Svoboda" Liboje. Občni zbor je bil zelo dobro obiskan. Navzoči pa so bili še predsednik Okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev tov. Andrej Svetek, tajnica Občinskega sveta Svobod tov. Anica Vučar ter član Občinskega sveta Svobod tov. Drago Predan ter predstavniki množičnih organizacij našega kraja.

Društvo šteje 333 članov, od katerih aktivno deluje 217 članov. Imamo 9 sekcij, ki se delijo na skupine. Najbolj agilna je tudi letos glasbena sekcija, za kar se imamo zahvaliti tov. Francu Kovaču. Godba na pihala je letos sodelovala na vseh praznikih v okviru občine, ki jih je bilo posebno v letošnjem letu, ko obhajamo 20. letnico revolucije, precej. Skupaj z godbo na pihala iz Zabukovice so sodelovali na okrajni reviji godb na pihala v Rog. Sl. tini. Ta godba je

sestavljena iz samih mladih članov Svobode. Radi bi se modernizirali, ker po društvo nima dovolj finančnih sredstev, bomo morali rešitev tega problema odložiti na poznejši čas. V sklop te sekcije spada tudi zabavni ansambel "Veselih Libojčanov". Lep uspeh so dosegli na okrajni reviji zabavnih ansamblov v Reg. Slatini, kjer so bili izbrani, da zastopajo celjski okraj na republiški reviji zabavnih ansamblov v Skopju. Ta revija jim je prinesla sponinsko plaketo. Za še večji uspeh ansambla bi bilo potrebno več sistematičnega študija ter večja disciplina. V prihodnjem letu pa bo vsekakor potrebna še tesnejša povezava z natičnim društvom. Problem te sekcije je, kje dobiti vodjo tamburaškega orkestra. Upamo, da bo Okrajni svet Svobod resnično organiziral tečaj za vodje teh sekcij, kamor bo po sklepu zadnje seje naš upravni odbor poslal dva člana. Tega vprašanja ne smemo zanemariti, saj imamo dovolj prijavljene mladine, ki bi tudi v tej sekciji zelo rada sodelovala. S pevsko sekcijo, ki jo predstavlja sedaj samo moški zbor, imamo vedno večje težave. Kljub vsem prizadevanjem nam ne uspe organizirati ženskega ali mešanega zbora, čeprav imamo pevk v našem okolju dovolj. Morda je res, da smo premalo upoštevali želje pevcev po narodnih pesnih, na kar bo treba tudi v bodoče več misliti. Imamo pa tudi mladinski pevski zbor, ki šteje 32 članov. Isti je sodeloval na festivalu v Šempetru, moški pevski zbor pa na vseh praznikih. Želja pevcev je, da bi skupno z glasbeno sekcijo v prihodnjem letu organizirali koncert. Posebno prizadevna je v tej sezoni bila dramska sekcija. Odigrali so 3 igrice. Mladinski krožek je naštudiral igro "Lepota in zver", s katero so nastopali doma in gostovali v Hudi jani. Starejša skupina je naštudirala veseloigro "Dva para se ženito", s katero je nastopala dvakrat doma in gostovala v Hudi jani, Grižah, Petrovčah in na Vinski gori. Pionirski pa so odigrali igrice "Pehta". Na občnem zboru pa so nam zupali, da bodo v prihodnjem letu naštudirali še 3 igrice. Tudi ta sekcija ima mnogo problemov. Največji pa je pomanjkanje režiserja.

Ta sekcija je prispevala za gradnjo osnovne šole v Libojah 62.000.- din, kar je še posebno lepo.

Ne smemo pozabiti šahovske sekcije. Tudi ta je zelo agilna. V njej delujejo sami pionirski, ki so sodelovali na tekmovanju vseh šol v Žalcu, doma pa so organizirali medsebojni turnir.

Zelo važno je tudi knjižnica za vzgojo članstva. V preteklem letu smo nabavili 79 novih knjig, za kar ima največ zaslug Občinski svet Svobod in Rudnik Liboje, ki nam je odstopil precej knjig. Ta sekcija ima zelo požrtvovalno knjižničarko, ki se drži reda. V preteklem letu se je knjižnica tudi lepo uredila, knjige ponovno ovile, oštevilčile itd. Zelo žalostno je, da imamo kljub vsem prizadevanjem zelo malo število rednih čitateljev. Upravni odbor bo moral v bodoče razmišljati, kako pritegniti v knjižnico čimveč obiskovalcev.

V preteklem letu se je društvu priključila tudi kino sekcija. Parče vprašanje te sekcije je predvsem kinoprojektor, ki je že precej izrabljen. Za popravila, ki bodo nujna v prihodnjem

letu na tej aparaturi, bo treba zbrati 200.000.- din. Samo nabava novega ogledala in popravilo usmerjevalca bo stal ca. 90.000.- din. Treba bo tudi raznišljati, kako zainteresirati libojsko prebivalstvo za obisk kino predstav, opažamo namreč, da število obiskovalcev pada.

Imamo tudi klubske prostore, ki so vedno polni mladine, to klusko življenje pa nismo organizirano. Nabavili smo biljard ter opremo za en prostor, Rudnik Liboje pa nam je poklonil radio aparat. V teh prostorih igrajo namizni tenis, šah, biljard, čitajo časopise in revije ter poslušajo radio. Nujno potrebno bi bilo določiti vodjo kluskega življenja.

Tudi na kulturno zabavno življenje svojih članov upravni odbor ni pozabil. Organizirali smo tri družabne večere ter kakor vsako leto tradicionalni izlet vseh članov na Smohor. Že več let si prizadevamo, da bi se tudi ostala društva udeležila tega izleta, vendar zaman. Organizirali smo silvestrovanje, maskarado ter prvič tudi svečan pokop pusta. Na vseh prireditvah je vladalo res prijetno tovariško vzdušje. Dalje smo v sklopu z ostalimi organizacijami sodelovali na vseh proslavah in prireditvah.

Omeniti moram, da smo pridobili v letošnjem letu ponovno precejšnje število novih članov. Lahko bi jih bilo več, vendar smo s pobiranjem članarine pričeli precej pozno. Prepričana sem, da se bo v prihodnjem letu število članstva še bolj povečalo. Kot je razvidno iz gornjih navedb ima društvo oz. bodoči upravni odbor dovolj dela za prihodnje leto. Vseh problemov sami ne bomo mogli rešiti, zato se bomo tudi v bodoče obračali s prešnjani na oba kolektiva in obstoječe organizacije na našem terenu.

Na občnem zboru so bila podeljena priznanja in nagrade dolgoletnih požrtvovalnih delavcev. Med njimi je bil dolgoletni predsednik društva tov. Martin Goršek, zelo požrtvovalen član naše organizacije tov. Ivan Čokl in Franc Kovač ter najstarejša aktivna delavka Frančiška Steble. Še enkrat jim iskreno čestitamo, vsem ostalim, ki so kakor koli pomagali za uspešno delo v društvu pa prisrčna hvala.

Z. Godler

POMEN IN DELO PREDŠOLSKIH USTANOV

Danes, ko se vključuje v proizvodnjo čedalje več žena, postaja varstvo otrok pereč problem. Kapaciteta varstveno - vzgojnih ustanov še daleč ne zadošča vsem potreban.

Pri vpisu v otroški vrtec, oziroma varstveno - vzgojno ustanovo pridejo v prvi vrsti v poštev otroci zaposlenih staršev, socialno ogroženi otroci in otroci, ki živijo v neurejenih družinskih razmerah. Otroško varstvo pa vključuje tudi vzgojo,

kojti varstvo dosega svoj namen le, če istočasno smotrno aktivizira otrokove zmožljivosti in okolje za to, da bi dosegli napredok v razvoju in oblikovanju mlade osebnosti. Otroško varstvo mora upoštevati družbene vzgojne smotre in se dopolnjevati z družinsko vzgojo.

Vzgojiteljica vodi v svoji skupini za vsakega otroka psihološka opazovanja in na podlagi teh opazovanj poišče metodo dela in ga smotrno vzgaja. Na svoje delo z otroci v skupini se redno pripravlja z ustreznimi načrti (globalni letni plan in tromesečni načrti) in dnevniki, ki vključujejo telesno, umsko, moralno, glasbeno in estetsko vzgojo. Pri svojem delu vedno išče nove oblike in metode dela, za čim boljše doseganje vzgojnih smotrov. V svoj načrt dela planira tudi sprehode v naravo in razne igre na prostem, saj je za otroka, ki se še razvija, nujno potreben sveži zrak in gibanje na prostem. V naravi pa se za razgibanje poslužuje raznih naravnih predmetov, ki so na razpolago na igrišču ali v gozdu: drevesa, voje, hledi, štori itd. Smotri pri raznih oblikah vzgojnega dela pa so: vsestranski razvoj otroka, discipliniranost, kulturno higijenske prirojenosti, tovarištvo, vzgoja v kolektivizmu oziroma navajanje na življenje v njem, vzgoja volje, moč, vstrajnost, pravilna drža telesa, zmožljivost, fantazija, razvoj mišljenja, širjenje besednega zaklada, odpravljanje popečenk in govornih napak, pravilna izgovorjava besed, tvorba pojnov in utrjevanje že znanih, razvoj sluha, zapornitve, estetskega čuta, razvoj ročnih spretnosti, predstav, vztrajnosti, širjenje interesov, navajanje na samostojnost, natančnost itd. Metoda dela pa mora biti primerna otrokovi telesni zmožljivosti, njegovi duševni in starostni stopnji.

Za uspešno delo in vzgojo pa je nujno potrebno zainteresiranost staršev, organizacij in vseh državljanov, kar le na osnovi enotne vzgoje, se bo iz otroka oblikoval človek, ki bo kos življenjskim nalogam z utrjenim svetovnim nazorom in pravilnim gledanjem na življenje.

MESEC BOJA PROTI ALKOHOLIZMU

Mesec november je posvečen boju proti alkoholizmu. V naši današnji družbi so vsi socialno-zdravstveni problemi brez izjeme skrb naše celotne družbe. Drugače tudi biti ne more. Mi ne zbiramo in ne organiziramo državljanov, ki bi se hoteli aktivno boriti proti alkoholizmu in širiti treznost med ljudstvom v neko posebno organizacijo. Mislimo namreč, da je to stvar vseh množičnih organizacij. Ne gre nam zato, da uničimo ves alkohol, hočemo samo to, da ljudje razumejo, kako škodljiva je zloraba alkoholnih pijač in da se naše ljudstvo, posebno pa še mladina, bori za zdrav način življenja, za kulturno uživanje vsega, kar nam nudi življenje.

Pravino, da je alkohol sovražnik številka 1. Da je to res, nam potrdijo na dnevnem redu hude prometne nesreče na naših cestah. Vsak dan izgubimo ogromno število delovnih ur zaradi bolezenskih izostankov, ki dostikrat izvirajo iz pretiranega uživanja alkohola. Zaradi alkoholizma trpi na tisoče družin, otroci so podhranjeni, slabo oblečeni in zanemarjeni.

Glede na potrošnjo alkoholnih pijač smo Jugoslovani na prvem mestu v Evropi. Na leto spijs pri nas vsak prebivalec povprečno 9 litrov vina in če to izrazimo v dinarjih in računano, da stane liter vina 300 din, spijseno vina za 50 milijard dinarjev.

Naša nova šola, ki bo res lepa in okusno urejena, stane okrog 40 milijonov. Zračunajmo sedaj, koliko novih šol, bolnic in drugih socialnih ustanov bi lahko s tem denarjem zgradili. Pojavi se vprašanje, koliko pa stanja vsi tisti alkoholiki, ki se zdravijo brezplačno v bolnicah, ko se vrnejo domov, pa navadno zopet krenejo na slaba pota. Žalostno je, da so med njimi tudi mladi ljudje, ki zapadajo alkoholizmu, se v nočnih urah prekomerno napijejo in izzivajo pretepe po lokalih, kar ni redkost tudi v Ljubljani.

Za celjski okraj je značilno to, da se spijs največ jabolčnika. Jabolčnik pijs po kmetijah, ga nosijo domov in navadno ga pijsjo tudi otroci, včasih celo za zajtrk. V nlečni kuhinjah je otrokom najljubša pijača čaj, ki pa nima skoraj nobene hranilne vrednosti. Otroci se navadijo na čaj doma, dosti je takih, saj sami povedo, ki doma nleka ali kave sploh ne pijsjo. Če primerjamo sedaj ceno jabolčnika in nleka vidimo, da je nleko cenejša in zelo redilno. Šolske tople nalice niso socialna pomoč nekaterim otrokom, temveč so izredno važno dopolnilo domače prehrane za zdravo rast in razvoj vseh naših otrok. Kakor dobi danes še skoraj po vseh podjetjih delavec toplo nalico in ne nosi več jabolčnika ali vina s seboj, tako je tudi otroku potrebna po dveh urah učenja topla nalica. Tako širok razmah šolskih kuhinj nam je onogočila mednarodna pomoč, ki jo prejemajo vse šole v živilih. Prispevek staršev je minimalen, to je 200.- din na mesec tako, da stane vsaka nalica 7 oziroma 8 dinarjev. In še tega nekateri starši nočejo plačati z izgovorom, da je predrago. Njihovi otroci pa se opotekajo s polnimi steklenicami jabolčnika skoraj vsak dan domov. Če bi se oče oziroma mati na mesec odrekla samo litru vina, bi njihov otrok dobil enkrat na dan toplo nalico, ki mu doma večkrat manjka. Inen ne bi rada naštevala, toda večkrat, ko gledam otroke, ki ostanejo zaradi zanikrnosti in pijančevanja svojih staršev brez malice, si mislim, da bi se bilo dobro z njimi pogovoriti na sindikalnem sestanku podjetja. Naj zvedo vsi delavci, kako njihovi tovariši skrbijo za svoje otroke. Mogoče si bo kdo nislil, zakaj ti otroci ne dobe malice v šoli brezplačno in bo utemeljeval to s tem, da otrok pri tem ni nič kriv, kar je tudi res. Vemo pa, da prav vsi delavci prejemajo za svoje otroke dodatek, ki pa bi nikakor ne smel biti porabljen za pijačo, kar pa se mnogokrat dogaja.

Vprašano se lahko, kaj pa množične organizacije in socialno varstveni centri pokrenejo v tem pogledu. Lahko rečem, da so skoraj vsa prizadevanja bila brezuspešna, kar so to navadno tisti ljudje, ki jim beseda ne pride do živega in ki jim je

lasten otrok v brano.

Lahko bi naštel še več težav in neprilik, na katere naletimo pri našem vsakdanjem delu pri tistih, kjer so neurejene družinske razmere, posebno pa še letos, ko je bila izredno bogata sadna letina in se sliši ob večernih urah glasno vpitje vseh tistih, ki so si ga privoščili preko mere.

Tončka Ostruh

ŽELETI JE ODGOVORA

Vsi po večini prihajajo v službo ob 6. uri zjutraj. Nekateri točno ob 6, nekateri veliko prej z avtobusom - ti nikoli ne zamudijo - samo v primeru defekta avtobusa, seveda vsekakor upravičeno.

Nekateri se ustavijo v vratarnici in čakajo, kdaj bo ura šest.

Francelj gleda na uro, a glej vraga, njegova ura je že 3 minute čez šest, a sirena še ne daje znaka za pričetek dela "Vidiš", pravi, "nimajo urejene ure po radiu".

Delo v tovarni gre skozi osen ur svojo pot. Ob malici se malo odpočijemo, z izdatno malico si pridobimo novih delovnih moči.

So tovariši, ki že ob 12 vprašajo, koliko je ura in dodajo, da je škoda, ker že ni 14. Vendar 14. ura prihaja, normo sem že izvršil prej, počasi se pripravljamo za odhod. In zopet salomenska ura ni točna! Zakaj sirena ne daje znaka? Nič! Moja ura je točno 14 in gren. Potem greš ti, potem gre on, potem greno vsi in smo že večji del skozi vrata vratarnice, ko daje sirena znak za končano delo. Saj nam nič ne morejo, naj pa imajo točno uro!

Čudimo se, upravnemu aparatu, da ni nič predavanj o točnem odhodu iz tovarne. Zakaj?

Ustvarili smo EE, mi smo gospodarji in mi bi morali ukrepati! Kako? Želimo samo odgovora, ali je to ravnanje pravilno.

Opazovalec

VESTI O NAŠIH DELAVCIH

(poročilo personalnega oddelka
od 1.11. do 30.11.1961)

Sprejeti v delovno razmerje:

1. Vuletič Jože	8.11.1961	FK strugar
2. Turnšek Ferdinand	10.11. "	FK "
3. Kolar Analija	11.11. "	FK "
4. Veskovič Siniša	14.11. "	FK "
5. Gajšek Angela	16.11. "	K točajka

Razrešeni delovnega razmerja:

1. Helužen Slavko	2.11.1961.	FK delavec v proiz.gnoto
2. Pajnič Albina	6.11. "	vajenka
3. Božičnik Alojz	11.11. "	vratar
4. Tomažič Dragica	15.11. "	K slikarka
5. Džudarič Mile	21.11. "	FK pronikač pri predpeči
6. Lenhard Avgust	28.11. "	K šanoter
7. Piano Djordje	30.11. "	VSI šef spl.sektorja
8. Cilensček Analija	30.11. "	K strugarka
9. Jurenec Stefan	30.11. "	FK strugar
10. Vočko Matilda	30.11. "	K točajka

SVOJEVRSTNA UGANKA

Obilo dežja - pitne vode ni!
Velika suša - vode dovolj!
Ob 14.uri - pritisk vode močan!
Ob 14.15 - pritiska ni!
tudi vode ni!

V noji odsotnosti - voda prihruni in kregel v stanovanju naredi!

V noji prisotnosti - vode ni, je ni in ni!

Kdor rešil to uganko bi, naj v naslednjem Keraniku to stori - seveda ne tako, da vode ne bi b'lo, ampak tako, da voda zmerom drla bo!

Prizadeti!

K A Z A L O

Stran

1. Ob dnevu republike - M.Z.	198
2. Naše perspektive v novih pogojih gospodarjenja - F.T.	199
3. Sklepi polletne konference sind. podru. Keranične ind. Liboje - Komisija za sestavo sklepov	204
4. Nekaj misli o utrjevanju in razširjanju delavskega samoupravljanja - D.Šuler	206
5. Strokovno izobraževanje - F.Oblak	207
6. Zakaj in zato - ZIV	208
7. Občni zbor Svobode - Z.Godler	209
8. Pomen in delo predšolskih ustanov	211
9. Mesec boja proti alkoholizmu - T.Ostruh	212
10. Želati je odgovora	214
11. Svojevrsna uganka	215
12. Vesti o naših delavcih	215

Ureja uredniški odbor: Odgovorni urednik Zdolšek Marjan
Izdaja Keranična industrija Liboje - Celje
Prispevke dostavljajte odgovornemu uredniku. Rokopisov ne
vračamo

Ureja uredniški odbor: Odgovorni urednik Božo Lukman.
Izdaja Keramična industrija Liboje — Celje.
Prispevke dostavljajte odgovornemu uredniku. Rokopisov ne vračamo.

